

Լ ՈՒ Ի Ն Ա Ղ Օ Թ Ք

Բ.

Խոց մը տուր ինձ, ո՛վ Տէր, որուն համար ես յանախ
Գանգատեցայ Քեզի դէմ, Քեզ կոչեցի իսկ խարդախ.
Բայց 'թէ տուած չըլլայիր' պիտ' զիս խոցէր աւելի
Քեզ ծառայել մերժելուս մեղքին ժանիքն անռելի ...:

Ու կը յիշեմ ես յոսակ, այդ խոցը զիս չհրած
Դուրեանի պէս որքան Քեզ ես «ոխերիմ» եմ կոչած:
Օրերուս վրայ կամարուած ամպերուն շուրջ միայն
Նւաճարած եմ, իսկ անձրեւն՝ անգիտացած միշտ սակայն:

Տկար, տղէս, անհամբոյր սա ծառայիդ՝ որ ես եմ,
Տուած խոցերդ ու վէրքերդ քիչ են, ո՛վ Տէր, ես գիտեմ,
Ինձ տուած հունձը յոյսի՝ հոգիիս մէջ անապատ
Ձի քաղցի, մերժած սէրդ — հըրաւագործ դեղահաս ...:

Շեղջակոյսին դէմ զագիր իմ մեղքերուն զարեաբոյր,
Այնքան նուաճ ու հղինք կը զգամ ինքզինքս այս գիշեր,
Ծանրածանր բեռը անոնց այնքան ուժգին է հոսեր
Իմ ուսերուն, այնքան մօտ զիզուած է շուրջս, որ իբր կոյր

Կը խախտուեմ ցաւակոծ, միակ մաղթանք մը շուրջիս,
Որ ա՛լ մեղքեր խոր ու նոր չյանդգնին ընկնել զիս ...:

1984

Գ. ՀԱՐՏԱՐ